

S ohľadom na úvahy uvedené v bode 37 tohto rozsudku tak rôzne časti diela požívajú ochranu podľa článku 2 písm. a) smernice 2001/29/ES pod podmienkou, že obsahujú určité prvky, ktoré vyjadrujú vlastnú duševnú tvorbu autora tohto diela.

Pokiaľ ide o prvky diel, na ktoré sa vzťahuje ochrana, treba uviesť, že sa skladajú zo slov, ktoré ak sú posudzované samostatne, nepredstavujú samé osebe duševnú tvorbu autora, ktorý ich používa. Až výber, umiestnenie a kombinácia týchto slov umožňujú autorovi vyjadriť svoju tvorivosť a dospieť tak k výsledku, ktorý je duševnou tvorbou.

Samotné slová nie sú teda prvkami, na ktoré sa vzťahuje ochrana.

S ohľadom na požiadavku extenzívneho výkladu pôsobnosti ochrany ustanovenej v článku 2 smernice 2001/29/ES však nemožno vylúčiť, že určité samostatné vety, alebo tiež určité časti viet príslušného textu, sú spôsobilé sprístupniť čitateľovi originalitu publikácie, akou je novinový článok tým, že mu poskytnú prvok, ktorý je sám osebe vyjadrením duševnej tvorby autora tohto článku. Takéto vety alebo časti viet teda môžu byť predmetom ochrany ustanovenej v článku 2 písm. a) uvedenej smernice.

Vzhľadom na tieto úvahy môže prebratie výpisu z chráneného diela, ktorý, tak ako vo veci samej, obsahuje jedenásť po sebe idúcich slov z tohto diela, predstavovať rozmnožovanie časti v zmysle článku 2 smernice 2001/29/ES, ak, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, takýto výpis obsahuje prvok diela, ktorý sám osebe vyjadruje autorovu vlastnú duševnú tvorbu.

§ 5

Za predmet autorského práva sa nepovažuje

- a) **myšlienka, spôsob, systém, metóda, koncept, princíp, objav alebo informácia, ktorá bola vyjadrená, opísaná, vysvetlená, znázornená alebo zahrnutá do diela,**
- b) **text právneho predpisu, úradné rozhodnutie alebo súdne rozhodnutie, technická norma,²⁾ ako aj spolu s nimi vytvorená prípravná dokumentácia a ich preklad, bez ohľadu na to, či spĺňajú podmienky podľa § 3 ods. 1,**
- c) **územnoplánovacia dokumentácia,³⁾ bez ohľadu na to, či spĺňa podmienky podľa § 3 ods. 1,**
- d) **štátny symbol, symbol obce, symbol samosprávneho kraja; to neplatí, ak ide o dielo, ktoré je podkladom na vytvorenie symbolu,**
- e) **prejav prednesený pri prerokúvaní vecí verejných, bez ohľadu na to, či spĺňa podmienky podľa § 3 ods. 1,**
- f) **denná správa; dennou správou je informácia o udalosti alebo skutočnosti, pričom za dennú správu sa nepovažuje dielo, ktoré o dennej správe informuje alebo v ktorom je denná správa zahrnutá,**
- g) **dielo tradičnej ľudovej kultúry,**

h) výsledok výkonu činnosti znalca, tlmočníka alebo prekladateľa podľa osobitného predpisu.⁴⁾

- ²⁾ § 5 zákona č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
- ³⁾ § 8 zákona č. 50/1976 Z. z. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení zákona č. 237/2000 Z. z.
- ⁴⁾ § 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Súvisiace ustanovenia:

§ 3, § 4, § 6 až 12, § 14, § 39, § 63, § 64, § 82 až 89, § 130 až 140

Súvisiace vnútroštátne predpisy:

Občiansky zákonník; Obchodný zákonník; Civilný sporový poriadok; zákon č. 189/2015 Z. z. o kultúrno-osvetovej činnosti; zákon č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve (tlačový zákon); zákon č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii; zákon č. 40/2015 Z. z. o audiovízii; zákon č. 56/2018 Z. z. o posudzovaní zhody výrobku, sprístupňovaní určeného výrobku na trhu; zákon č. 50/1976 Z. z. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon); zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch

Súvisiace európske predpisy:

smernica 2001/29/ES; smernica 2009/24/ES; smernica 2012/28/EÚ

Súvisiace medzinárodné právne predpisy:

Bernský dohovor; Všeobecný dohovor o autorskom práve; Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva; Zmluva WIPO o autorskom práve; Dohovor o počítačovej kriminalite; Dohovor o medzinárodnom zápise audiovizuálnych diel; Dohovor na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva; Odporúčanie UNESCO na ochranu tradičnej kultúry a folklóru

K § 5

Citované ustanovenie taxatívne vymenúva predmety, ktoré sú vylúčené z autorskoprávnej ochrany, a to z dôvodu, že nenapĺňajú pojmové znaky diela [písm. a)], z dôvodu verejného záujmu [písm. b), c), d), e), f) a h)] alebo z praktického dôvodu, aby sa dielo mohlo využívať bez udelenia súhlasu autora, ktorý však nie je známy [písm. g)].

Autorský zákon neposkytuje ochranu takým nehmotným statkom, ktoré nenapĺňajú znaky diela, keďže im chýba najmä vyjadrenie v podobe vnímateľnej ľudskými zmyslami vo forme literárneho, iného umeleckého alebo vedeckého

diela (pozri komentár k § 3). Tieto prípady vymenúva písmeno a) cit. ustanovenia. Patrí sem myšlienka, spôsob, systém, metóda, koncept, princíp, objav alebo informácia, ktorá bola vyjadrená, opísaná, vysvetlená, znázornená alebo zahrnutá do diela. Zákonodarca písmenom a) recipoval do vnútroštátnej právnej úpravy čl. 9 ods. 2 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS), podľa ktorého „*ochrana autorských práv sa bude vzťahovať na vyjadrenie, a nie na myšlienky, postupy, metódy činnosti alebo matematické pojmy ako také.*“ V tejto súvislosti však vyvstávajú dve otázky. Po prvé je otázne taxatívne vymedzenie písmena a), ktoré nemusí postihovať všetky prípady nehmotných statkov, ktoré sa nepovažujú za dielo. Po druhé, ak nenapĺňajú pojmové znaky diela, sú vylúčené z autorskoprávnej ochrany bez ohľadu na ich výpočet v zákonnej dikcii. Z tohto dôvodu sa predmetné ustanovenie javí ako obsolentné. Zmysel ustanovenia spočíva v tom, že explicitne vyjadruje skutočnosť, že predmetom autorskoprávnej ochrany je tvorivé a jedinečné spracovanie napríklad určitej myšlienky, nie myšlienka samotná, čo umožňuje aj iným autorom písať obdobné príbehy o strokotancoch na neznámom ostrove bez toho, aby išlo o neoprávnený zásah do diela Daniela Defoea.

Autorský zákon vylučuje z autorskoprávnej ochrany aj tie predmety tvoriacej duševnej činnosti, ktoré by síce spĺňali pojmové znaky diela, ale z dôvodu verejného záujmu (napr. kvôli úradným účelom, informovaniu verejnosti) nie je vhodné, aby autor disponoval výlučnými právami k takýmto dielam a bol z hľadiska práv k týmto dielam v dominantnej pozícii voči iným subjektom [písm. b) až f) a h) cit. ustanovenia]. Pojem „verejný záujem“ nemá svoju legálnu definíciu. Verejný záujem možno charakterizovať všeobecne ako záujem, ktorý presahuje záujmy jednotlivca; predstavuje záujem celej spoločnosti, prípadne určitej skupiny v spoločnosti. Právna doktrína uvádza, že záujem sa stáva verejným vtedy, ak z neho čerpá prospech širšia skupina aspoň možných individuálnych osôb (Bělohávek, 2012, s. 23). Súdny dvor pod tento pojem subsumuje kategorické požiadavky, ktorými rozširuje oblasť prípustných výnimiek zo slobôd vnútorného trhu a ktoré slúžia na ochranu hodnôt spoločenského blaha. Verejný záujem na účely autorského práva sa tak musí interpretovať vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu.

Zákonodarca v porovnaní s českou právnou úpravou prikročil k taxatívne výpočtu diel vyňatých z dôvodu verejného záujmu z autorskoprávnej ochrany. V porovnaní s prechádzajúcou právnou úpravou doplnil taxatívny výpočet o explicitne uvedené súdne rozhodnutia, územnoplánovaciu dokumentáciu, symboly štátu a jednotiek územnej samosprávy, znalecký posudok a úradnú činnosť tlmočníka a prekladateľa. Naopak, z taxatívneho výpočtu vyradil verejné listiny, verejne prístupné registre a úradné spisy.

Diela verejného záujmu možno rozdeliť do dvoch kategórií, a to tzv. úradné diela [písm. b) až e) a h)] a diela určené na informovanie verejnosti [písm. e) a f)].

Úradné dielo, ktoré je vylúčené z autorskoprávnej ochrany, je podľa cit. ustanovenia:

- text právneho predpisu; predmetná dikcia sa vzťahuje nielen na právne predpisy Slovenskej republiky, ale i právne predpisy iných štátov, Európskej únie a medzinárodné zmluvy; pod pojmom „právny predpis“ treba rozumieť normatívne všeobecne záväzné právne akty určené verejnosti, aby sa s nimi oboznámila, t. j. patria sem zákony, podzákonné právne normy, stavovské predpisy a pod. Naopak, nebudú sem patriť napríklad stanovy, zakladateľské dokumenty, zmluvy, štatúty a vnútorné predpisy právnických osôb súkromného práva;
- úradné rozhodnutie alebo súdne rozhodnutie je individuálny právny akt vydaný orgánmi verejnej moci (príp. súkromnými osobami, ak im bola zákonom zverená takáto právomoc, napr. rozhodcovské nálezy) v rámci ich právomocí a na základe zákona. Zákonodarca však vylúčil z taxatívneho výpočtu verejné listiny, ktoré do výpočtu zahrňoval predchádzajúci autorský zákon. Verejné listiny síce zahŕňajú úradné a súdne rozhodnutia, no verejné listiny predstavujú širší pojem ako rozhodnutia orgánov verejnej moci. Podľa § 205 CSP *„listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.“* Orgány verejnej moci vykonávajú okrem rozhodovacej činnosti aj iné úkony, v rámci ktorých môžu vydávať stanoviská, vyjadrenia, programové dokumenty a pod. Verejnými listinami sú aj tie listiny, ktoré sú vyhlásené za verejné osobitným predpisom (napr. notárske listiny alebo listiny vydané exekútorom). Tieto dokumenty nie sú vzhľadom na súčasné znenie zákona vyňaté z autorskoprávnej ochrany, ak spĺňajú pojmové znaky diela podľa § 3 ods. 1, a to aj napriek tomu, že je tu spravidla daný verejný záujem na vylúčení z autorskoprávnej ochrany, keďže účel ich voľného používania je tak obmedzený alebo úplne zmarený za predpokladu, že nemožno využiť žiadne z ustanovení tzv. zákonných licencií (pozri § 34 a nasl.). Podobne zákonodarca vylúčil z taxatívneho výpočtu úradných diel aj úradný spis a verejne prístupný register, ktoré v predchádzajúcom zákone patrili medzi predmety vylúčené z autorskoprávnej ochrany. Úradný spis však možno subsumovať pod pojem „prípravná dokumentácia“. Verejne prístupný register možno považovať za databázu, preto sa bude naň

- vzťahovať štvrtá časť Autorského zákona (pozri § 130 až 140 a komentár k nim);
- ako aj spolu s nimi vytvorená prípravná dokumentácia a ich preklad, kam možno zaradiť návrhy právnych predpisov, dôvodové správy, nedokončené rozhodnutia orgánov verejnej moci, úradné spisy a úradné preklady týchto úradných diel, t. j. preklady slúžiace na úradné účely vo verejnom záujme. Nebude sem teda patriť akýkoľvek preklad úradného diela, napríklad preklad staršieho rozhodnutia Súdneho dvora do slovenského jazyka na účely prípravy publikácie Zbierka historických rozhodnutí Súdneho dvora EÚ za predpokladu, že spĺňa pojmové znaky diela podľa § 3 ods. 1,
 - územnoplánovacia dokumentácia je tvorená podľa § 8 ods. 2 stavebného zákona (zákon č. 50/1976 Zb.) koncepciou územného rozvoja Slovenska, územným plánom regiónu, územným plánom obce a územným plánom zóny. Ide o nový predmet explicitne vylúčený z autorskoprávnej ochrany, keďže ide o dokumenty vydávané vo verejnom záujme a nemožno ich subsumovať pod žiadny iný predmet vylúčený z autorskoprávnej ochrany. Napokon, jej osobitné explicitné zaradenie do výpočtu si vyžiadala aj skutočnosť, že zákonodarca pristúpil k taxatívne a nie demonštratívne výpočtu predmetov vylúčených z autorskoprávnej ochrany;
 - štátny symbol, symbol obce a symbol samosprávneho kraja sú vyňaté z autorskoprávnej ochrany, no až po tom, ako získal štát alebo jednotka územnej samosprávy k danému predmetu oprávnenie od autora diela, ktoré je podkladom na vytvorenie symbolu, a to na základe licenčnej zmluvy, resp. zmluvy o vytvorení diela v kombinácii s licenčným oprávnením na použitie diela, resp. zákonným oprávnením na použitie diela (pozri § 558 OBZ). Uvedené vyplýva zo znenia zákona „*to neplatí pre dielo, ktoré je podkladom na vytvorenie symbolu;*“
 - výsledok výkonu činnosti znalca, tlmočníka a prekladateľa podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Znalecké posudky a výsledky činnosti prekladateľa a tlmočníka vykonávané pre súd, iný orgán verejnej moci, fyzickú alebo právnickú osobu sú vyňaté z autorskoprávnej ochrany, ak sú vykonávané na úradné účely. Aj v tomto prípade platí, že ak pôjde napríklad o vyhotovenie prekladu, ktorý nesleduje verejný záujem, bude preklad chránený Autorským zákonom za predpokladu, že naplnia pojmové znaky diela (pozri napr. komentár k § 8). Aj Bernský dohovor v čl. 2 ods. 3 uvádza, že preklady „*sú chránené ako pôvodné diela bez ujmy na autorskom práve k pôvodnému dielu*“, a v ods. 4 vyhradzuje právo členským štátom, aby „*upravili ochranu*

priznávanú úradným textom z odboru zákonodarstva, verejnej správy a súdnictva, ako aj úradným prekladom takých textov.“

Diela určené na informovanie verejnosti, ktoré sú vylúčené z autorskoprávnej ochrany, sú podľa cit. ustanovenia:

- prejav prednesený pri prerokúvaní vecí verejných aj naďalej zostal v taxatívnom výpočte predmetov, ktoré sú vylúčené z autorskoprávnej ochrany, a to aj napriek tomu, že sa zaviedla v dôsledku transpozície smernice 2001/29/ES zákonná licencia, ktorá bez súhlasu autora umožňuje použiť „*dielo, ktoré je politickým prejavom alebo verejnou prednáškou*“ (pozri komentár k § 39 ods. 3). Ide teda o duplicitnú transpozíciu čl. 5 ods. 3 písm. f) smernice 2001/29/ES, podľa ktorého „*členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práv poskytnutých podľa článkov 2 a 3 v nasledujúcich prípadoch: (...) f) použitie politických prejavov, ako aj úryvkov politických prednášok alebo podobných prác, alebo predmetov ochrany v rozsahu oprávnenom informatívnym účelom a za podmienky, že je označený zdroj vrátane mena autora s výnimkou prípadov, keď to nie je možné.*“ Z cit. ustanovenia vyplýva, že právna úprava tzv. zákonných licencií je vhodnejšia, keďže smernica vyžaduje, ak je to možné, uvedenie autora a zdroja, čo vylúka z autorskoprávnej ochrany nevyžaduje;
- denná správa, ktorou je podľa legálnej definície „*informácia o udalosti alebo skutočnosti*“; v podstate ide o ustanovenie *lex specialis* k písmenu a) cit. ustanovenia, ktoré z autorskoprávnej ochrany vylučuje všeobecne „*informáciu, ktorá bola vyjadrená, opísaná, vysvetlená, znázornená alebo zahrnutá do diela*“, pričom samotné dielo obsahujúce dennú správu sa z autorskoprávnej ochrany nevylučuje, keď zákon uvádza, že „*za dennú správu sa nepovažuje dielo, ktoré o dennej správe informuje alebo v ktorom je denná správa zahrnutá*“, samozrejme, za predpokladu, že sú naplnené pojmové znaky diela podľa § 3 ods. 1. Z autorskoprávnej ochrany sú tak vyňaté iba tie denné správy, ktoré nie sú výsledkom tvorivej duševnej činnosti ich autora (napr. prevzaté správy od iných vysielateľov);
- dielo tradičnej ľudovej kultúry je novým predmetom zaradeným do predmetov vylúčených z autorskoprávnej ochrany. Dôvod jeho vylúčenia nespočíva vo verejnom záujme. Taktiež sú tu naplnené aj pojmové znaky diela. Dôvod vylúčenia vysvetľuje zákonodarca v dôvodovej správe, ktorý spočíva v praktických problémoch užívania tohto diela, ak by mu bola poskytovaná autorskoprávna ochrana. Prvým problémom je počítanie doby trvania majetkových práv. Druhý problém spočíva v tom, že výkon majetkových práv nie je možný, keďže nie je známy autor (nejde však o anonymné ani pseudonymné dielo – pozri komentár k § 14 a ani o dielo osirelé – pozri

komentár k § 10). Dôvodová správa uvádza aj tretí problém v súvislosti s dielom tradičnej ľudovej kultúry, ktorý „*spočíva v tom, že nie je možné uplatniť ochranu pred akoukoľvek nedovolenou zmenou alebo pred hanlivým nakladaním.*“ To však nie je dôvod na vylúčenie diela z autorskoprávnej ochrany, keďže tento dôvod pôsobí tak, akoby zákonodarca vylúčením autorskoprávnej ochrany schvaľoval nedovolené zmeny a hanlivé nakladanie s dielom tradičnej ľudovej kultúry. Český autorský zákon, ktorý predmetnú výluku obsahuje už viac ako desať rokov, dodáva, že takéto dielo možno použiť len spôsobom neznižujúcim jeho hodnotu. V slovenskej dikcii chýba takáto explicitne stanovená právna ochrana. Je pravdou, že ani česká dikcia nerieši otázku, kto je aktívne vecne legitimovaný na právnu ochranu uvedených diel. Ak zákonná dikcia presne neurčí aktívnu legitimáciu takýchto osôb, je možné vychádzať analogicky z § 63 a § 64.

Už niekoľko desaťročí prebiehajú diskusie nielen na úrovni Európskej únie, ale i v rámci medzinárodného spoločenstva o ochrane nehmotného kultúrneho dedičstva. V roku 1989 prijala Generálna konferencia OSN pre vzdelávanie, vedu a kultúru UNESCO Odporúčanie na ochranu tradičnej kultúry a folklóru. Podľa tohto odporúčania je folklór „*súhrnom výtvorov založených na tradíciách daného kultúrneho spoločenstva, ktoré sa prejavujú prostredníctvom skupín alebo jednotlivcov a ktoré vyjadrujú očakávania kolektívu – pretože odzrkadľujú jeho kultúrnu a spoločenskú identitu; jeho modely a hodnoty sa prenášajú a rozširujú ústnym podaním, napodobňovaním alebo iným spôsobom. Medzi jeho formy patria medzi iným jazyk, literatúra, hudba, tanec, hry, mytológia, rituály, zvyky, remeslá, staviteľstvo a iné druhy umenia.*“ Odporúčanie vyzýva členské štáty ku konzervovaniu, zachovávaniu a šíreniu folklóru a k jeho ochrane, ktorá prináleží duševným výtvorom. Na toto odporúčanie nadväzuje aj Dohovor na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva z Paríža zo 17. októbra 2003, ktorý si kladie za cieľ ochraňovať nehmotné kultúrne dedičstvo, zabezpečiť úctu k nehmotnému kultúrnemu dedičstvu, zvyšovať úroveň informovanosti o význame nehmotného kultúrneho dedičstva a umožniť medzinárodnú spoluprácu a pomoc. Na Slovensku túto úlohu plní najmä zákon č. 189/2015 Z. z. o kultúrno-osvetovej činnosti zameraný na zriaďovanie kultúrno-osvetových zariadení, evidenciu kultúrno-osvetovej činnosti a pôsobnosť orgánov štátnej správy a samosprávy v tejto oblasti. Ani uvedený dohovor, ani zákon o kultúrno-osvetovej činnosti sa však nevenujú bližšie otázkam právnych prostriedkov ochrany v zmysle odporúčania UNESCO. Momentálne sa na medzinárodnej pôde Svetovej organizácie duševného vlastníctva vedú diskusie o efektívnosti autorskoprávnej ochrany predmetov tradičnej ľudovej kultúry a pracuje sa na príprave medzinárodného nástroja,

ktorý by zabezpečil efektívnu právnu ochranu genetických zdrojov, folklóru a tradičných kultúrnych prejavov (aktuálne stav prác na medzinárodnom dokumente možno sledovať na webovej stránke <http://www.wipo.int/tk/en/igc/>).

Z dôvodovej správy k zákonu č. 185/2015 Z. z.

Ustanovenie taxatívne vypočítava, čo sa nepovažuje za predmet autorského práva, a to buď z toho dôvodu, že tieto predmety nespĺňajú pojmové znaky diela (napr. myšlienka, spôsob, systém) alebo sú vylúčené z ochrany z dôvodu verejného záujmu (z dôvodu všeobecného záujmu na prístupe verejnosti k nim), aj keby spĺňali pojmové znaky diela (napr. súdne rozhodnutie).

Za predmet autorského práva sa nepovažuje ani územnoplánovacia dokumentácia a úkon znalca, tlmočníka a prekladateľa podľa osobitného predpisu, keď nevzniká dielo, pretože pri tejto činnosti nie je priestor na tvorivosť tejto osoby (napr. pri úradnom preklade, odbornom znaleckom posudku, keď výsledok činnosti týchto osôb musí čo najvernejšie odrážať skutočnosť).

Dielo tradičnej ľudovej kultúry (napr. folklórne dielo) sa nepovažuje za predmet autorského práva aj napriek tomu, že spĺňa pojmové znaky diela, a to z dôvodu jeho špecifického postavenia, ktoré sa týka najmä počítania trvania majetkových práv (nie je možné určiť uplynutie doby ochrany majetkových práv), identifikácie autora (nejde o anonymné dielo, pretože pri anonymnom diele je to prejav vôle autora, aby nebolo na diele uvedené jeho meno alebo pseudonym), ako aj osobnostných práv (napr. nie je možné uplatniť ochranu pred akoukoľvek nedovolenou zmenou alebo pred hanlivým nakladaním).

Za predmet autorského práva sa nepovažujú ani súčasné obmeny, varianty týchto diel tradičnej ľudovej kultúry, ktoré nespĺňajú pojmové znaky diela. Pokiaľ dôjde k takému spracovaniu diela tradičnej ľudovej kultúry, ktoré je autorsky tvorivé, vznikne nové dielo spĺňajúce pojmové znaky diela, a je teda autorskoprávne chránené. Dielo tradičnej ľudovej kultúry, ktoré bolo takto spracované, sa však naďalej nepovažuje za predmet autorského práva. Ochrana pôvodných diel tradičnej ľudovej kultúry autorským právom nie je vzhľadom na ich špecifickú zodpovedajúca, čo vyplýva aj zo Správy Európskej komisie o medzinárodnej ochrane prejavov folklóru autorským právom z roku 2000.

Judikatúra:

■ **Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR vo veciach civilných (usporiadal František Vážný – cit. z TELEC, I., TŮMA, P. *Autorský zákon. Komentář. Praha : C. H. Beck, 2007, s. 69*):** Predmetom ochrany práva pôvodcovského nie sú plány a náčrtky, ktoré nemajú tvorivé myšlienky, hoci aj ich zhotovenie vyžadovalo odborné znalosti. Aj keď sa plány týkajú obyčajných stavieb, môžu byť dielom staviteľského umenia, ak sa napríklad prihliadalo na krajinný ráz, účel alebo obsahujú tvorivé prvky čo do vnútorného usporiadania a zariadenia miestnosti.

■ **Uznesenie Ústavného súdu SR z 30. septembra 2014, sp. zn. II. ÚS 647/2014:** Odvolací súd (*Krajský súd v Bratislave – pozn. autora*) v tejto súvislosti za významnú považuje skutočnosť, že pod pojmom „správa“ je nutné chápať poskytnutie údajov o tom, čo

sa stalo, kde, kedy, z akých príčin, t. j. oznam o diani. Fotografia podľa názoru odvolacieho súdu dennou správou nebola, pretože takýto oznam sama osebe neobsahovala; to, čo autor na fotografii zachytil, však slúžilo na dokreslenie vtedajších udalostí, vypovedalo o náladách v spoločnosti, o dobovej atmosfére (...). Ustanovenie § 2 ods. 2 autorského zákona z roku 1965 je potrebné vykladať tak, že pojem „denné správy“ zahŕňa len vyjadrenie informácií v takej forme, ktorá sa nekvalifikovala pod autorskoprávnu ochranu.

Dôvod, prečo autorské právo nezahŕňa určité predmety pod svoju ochranu, má svoj základ v slobode prejavu. Cieľom je totiž vylúčiť z výlučného práva jednej osoby také predmety, ktoré by svojou povahou mohli neprímerane škrtiť spoločenskú diskusiu. Sloboda prejavu je tu vyvážená v podústavnom „jednoduchom“ práve autorskom.

■ **Rozsudok Súdneho dvora z 1. decembra 2011 vo veci C-145/10, *Eva – Maria Painer proti Standard VerlagsGmbH, ostatní***: Článok 5 ods. 3 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001, o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti s ohľadom na článok 5 ods. 5 tejto smernice treba vykladať v tom zmysle, že také médium, ako je vydavateľ tlače, nesmie z vlastného podnetu použiť dielo chránené autorským právom a odvolávať sa pritom na cieľ verejnej bezpečnosti. Nemožno však vylúčiť, že by tento vydavateľ tlače mohol sporadicky prispievať k plneniu cieľa verejnej bezpečnosti tým, že by zverejnil fotografiu hľadanej osoby. Je potrebné vyžadovať, aby táto iniciatíva jednak súvisela s rozhodnutím prijatým alebo s konaním vedeným príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ktoré smerujú k zaisteniu verejnej bezpečnosti, a jednak aby bola vykonaná po dohode a koordinovane s uvedenými orgánmi, aby sa zabránilo riziku, že bude v rozpore s opatreniami prijatými týmito orgánmi bez toho, aby bola nevyhnutná konkrétna, aktuálna a výslovná výzva bezpečnostných orgánov smerujúca k zverejneniu fotografie na účely pátrania.

Článok 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29/ES s ohľadom na článok 5 ods. 5 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že tlačová správa, v ktorej sa cituje dielo alebo iný predmet ochrany, nie je literárnym dielom chráneným autorským právom, nebráni uplatneniu tohto ustanovenia.

Článok 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29/ES s ohľadom na článok 5 ods. 5 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že jeho uplatnenie je podmienené povinnosťou, aby bol uvedený zdroj vrátane mena autora citovaného diela či iného predmetu ochrany, alebo interpretujúceho výkonného umelca. Pokiaľ však meno nebolo uvedené v súlade s článkom 5 ods. 3 písm. e) smernice 2001/29, treba považovať uvedenú povinnosť za splnenú, hoci je uvedený len zdroj.

§ 6

Zverejnenie a vydanie diela

(1) Dielo je zverejnené v deň, keď bolo prvýkrát oprávnené použité verejným vykonaním, verejným vystavením, vydaním alebo verejným prenosom, alebo inak prvýkrát oprávnené uverejnené.

(2) Dielo je vydané v deň, keď sa oprávnené začalo s verejným rozširovaním rozmnoženiny diela.